

изпълненъ къмъ родината дългъ. Не за пуста забава, не за да убие времето си, не и за пари написала тя тая книга. „Азъ я писахъ, като страдахъ душевно, плакахъ, молихъ се, като прекарахъ безсънни нощи и преживявахъ най-тежки дни“, — казва тя въ едно отъ писмата си. Тя искала да събуди заспалата хорска съвестъ и постигнала това.

Издателството Хемусъ въ София е пустнало въ продажба второ издание на тая книга, преработено отъ Д. Мавровъ и Г. Палашевъ. Езикътъ на превода е добъръ. Илюстрациитъ сж хубави. Може да се чете, разбира и преживява отъ II и III-класни прогимназиални ученици.

Желателно е при следното издание, каквото пожелаваме, да бжде намалена цената на книгата — има възможность да се направи това — за да стане достъпна за по голѣмъ брой четци.

2. Смѣлитѣ моряци отъ Р. Киплингъ. — № 104 отъ Малка библиотека за прогимназиални ученици. Издава Хемусъ — София. Цена 12 лв.

Ето още една книжка, която съ охота и съ полза може да се чете отъ прогимназиални ученици.

Младиятъ 15-годишенъ непрекопсаникъ Харвей Чейнъ, синъ на американски милионеръ, който е „царъ на желѣзници, мини и параходи“, пжтува по океана. Той отива въ Европа да продължава образованието си.

Харвей Чейнъ е разглежено, невъзпитано момче. Лошитѣ му обноски съ пжтниците въ парахода го правятъ нетърпимъ. Той не поглежда и майка си, която е болна отъ пжтуването. Съ цигара въ уста, той дразни пжтниците, предлага имъ да играятъ на карти. Пожелава, щото тѣхниятъ параходъ да обърне нѣкоя рибарска лодка, за да се наслаждава отъ нещастieto на другитѣ

Харвей Чейнъ идва въ най-задната частъ на парахода и презъ преградата се надвесва надъ вълнитѣ. Отъ пушенето и клатушкането на парахода му става лошо. Параходътъ се заклаща, една силна вълна го сграбчва и отвлеча . . . Харвей изгубва съзнание

Когато Харвей дохожда на себе си, той се вижда прострѣнъ на една лодка върху купъ риба. Единъ рибаръ успѣлъ да го улови. Пренасятъ го на гемията. Той пролежава почти цѣлъ день. Съзема се. Нахранватъ го. Дава се заповѣдъ да иде при капитана на гемията. Разглезениятъ, свикналиятъ да задоволяватъ прищѣвкитѣ му, Харвей неохотно отива при него. Той се отнася къмъ стареца неприлично, надменно, предизвикателно. Исква да го откаратъ въ Ню Йоркъ. Казва, че баща му ще плати скжпо и прескжпо. Добродушниятъ капитанъ спокойно му обяснява, че и дума не може да става за връщане, защото сж излѣзли въ морето да изкарватъ прехраната си: на ловъ за риба. — Ако работата върви благополучно, ще се върнатъ едва следъ единадесетъ месеца. До тогава Харвей трѣбва да работи — да помага на капитанския синъ, Данъ, за което ще получава десетъ и половина долара на месецъ.